

το μνημι αφηγουνε κι αυτοι κι αναζητουν το μερος
που το ηλισταροπιο μου να φτασει προσπαθει.

Ω! ΡΟΔΟ ΜΟΥ ΕΙΣ' ΑΡΡΩΣΤΟ!

Ω! ροδο μου, εις αρρωστο πολυ!
Σκαυληκι αορατο καθως πεταει,
στης μαυρης νυχτας μεσα τη χολη,
στη θεελλα π ασπλαχνα λυσοσιμαναι,

της ολοκοκκινης χαρας
τη μαλακη σου βρηκε κληνη
κι ο μαυρος ερωτας της συμφορας
την τρυφερη ζωη σου σβυνει.

Η ΟΜΟΡΦΗ ΜΟΥ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΑ

Ενα λουλουδι μου χαρισαν μια θραδυα
τετοιο που δεν ειχε ποτε ο Μαρης γεννησει,
μα ειπα εγω μιαν ομορφηγ εχω τριανταφυλλια
κι ειχα τ ολοδροσο γλυκο λουλουδι αφησει.

Στην ομορφη μου ετρεξα τριανταφυλλια,
που μερα - νυχτα τρυφερα την εχω χαϊδεμενη,
ια κεινη γυρισε με ζηλεια μακρυα
κι ετσι τ αγκαθι της μονη χαρα μου μενει.

ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Ω θυμηση, ελα πιο κοντα,
κι η καθε νοτα σου ολοχαρη ας κυλαι
κι οπως στ αναλαφρα τ ανεμου τα φτερα
της μουσικης σου η χαρη θα πεταει,
παιω στο ρεμα θα σταθω, που ως τα νερα κλωνε,
οι εραστες με στεναγμιους τονειρο αναζητουνε,
και θα ψαρεψω φαντασιες καθως θα προσπερνανε
και στο νερενιο το γυαλι με χαρη θα πετανε.

Απ το καθαριο ρεμα θε να πιω,